

Olvasói levél

Egészség – Betegség – Megelőzés

*„Akinek pedig van miből élnie e világon,
és elnézi hogy az ő atyjafia szükségben van,
és elzárja attól az ő szívét miképpen marad
meg abban az Isten szeretete” –*

(János Ap. közönséges első levele 3-ik rész:17-vers)

Ennek az évnek folyamán, az Egészségügyi Világszervezet (WHO) felhívással fordult a világ országainak vezetőszerveihez, egészségügyi szervezeteihez, intézményeihez, civil-szervezetekhez is, hogy tevékenységeikben nagyobb figyelmet fordítsanak, a fogyatékos betegségekben, állapotokban szenvedő emberek életvitelére, számukra biztosítani a jobb életteret, kiegyensúlyozottabb, könnyebb megélhetést! A fogyatékoságban élő sok embertársunk fizikailag és lelkileg is, nehezen éli meg és hordozza, szenvedésekkel teli mindennapjainak terhét vállain, sok közülük elszigetelten, bezárkózva viseli sorsát, amit nem mindig saját magának köszönhet. A fogyatékos állapotnak lehet örökletes oka is (a terhes anyát ért bántalmak, betegségek, ebből eredő fejlődési rendellenességek) és eredhetnek, felléphetnek, ilyen állapotok szerzett (az élet folyamán) okokból kifolyólag is (balesetek, betegségek, mérgezések, sugárzások stb.) mindezek következményeként. A világ számos társadalmának, országainak keretén belül, eddig is folytattak és folytatnak, áldozatos, sokféle tevékenységet azért, hogy a fogyatékos emberek életét könnyebbé, elviselhetőbbé tegyék. Az egészségügyi szervezetek is mindent megtesznek, az ilyen sorsban szenvedők rehabilitációjáért. Ennek a feladatnak eleget tenni, nem mindig könnyű, nem lehet mindig eredményes munkáról, hozzáállásról beszámolni!

Amikor a fogyatékosággal kapcsolatos súlyos, nem egyszer megoldhatatlan állapotok-

ról beszélünk, akkor mindenképpen fel-
említhetjük, most már mind jobban kihang-
súlyozva, mit tettünk azért, hogy megelőzzük
az ilyen állapotok létrejöttét!? Mit kell ten-
nünk egészségünk megőrzésének érdekében,
mert a „ma orvostudományának” a prevenciós
(megelőző) tevékenység a legfontosabb felada-
ta. Sok tennivaló van még ezen a téren, de ez a
tevékenység mindinkább tért nyer az orvosok,
ápolók, munkájában. Társadalmi szinten is
tudunk eredményes sokat segítő hozzáállá-
sokról (közlekedésben, speciális munkakörök
megszervezésében, oktatásban stb.) A társa-
dalmi szervezetek legtöbb esetben már a ki-
alakult állapot megkönnyítésében tudnak
eredményről beszámolni. Egészségének meg-
őrzéséért sokat tehet és tennie is kell minden-
kinek, külön-külön, ez egyéni felelősséget is
jelent!

Az egészséges egyén harmóniában van bel-
ső és külső környezetével, munkabírása és
szellemi ereje töretlen. A szellemi jólét csak a
test jó állapotával együtt létezhet! Az emberi-
ség mindenkor vágyakozott az egészséges és
hosszú életre. A különböző népek körében fel-
lelhető közmondások, mindenben mérsékletet
(mértéket) ajánlanak, a hosszú, tevékeny és
boldog élet elérésére, a Szentírásban is nem
egy helyen találni erre vonatkozó utalásokat!
I.e. Pindarosz görög költő így írt: „Mi nem só-
hajtozunk a halhatatlanság után, de el kell ér-
nünk az emberiség számára lehetséges
leghosszabb életkört”. Az orvostudomány tör-
ténete a betegségek felderítése, leküzdése,

majd megelőzése érdekében vívott évezredek küzdelem története. Az orvostudomány ennek a harcnak sikert, de kudarcot is hozó sok-sok ütközete árán jutott el az egészséges és beteg szervezet működéséről évezredek alatt összegyűjtött ismeretek mai csúcsára! Az orvostudománynak, mely betegségeket gyógyít és megelőz, a társadalmak keretében el kell foglalnia az őt megillető helyet. Nem az orvosok bálványozásáról, eszközeik és szereik, eljárásaik és javaslataik fetiszizálásáról van szó, hanem arról hogy a társadalom „odafigyeljen” arra, amit az orvostudomány mond! Talán nem túlzás kijelenteni, hogy ez szükségszerűség is, és ennek feltétele az, hogy az egészségvédelem minden pontján, megközelítőleg, olyan rend uralkodjék, mint az élő szervezetben. És mindez többek között az orvosoktól is függ! Ma már, az egészség és a kóros állapot fogalmát időről-időre értékelni kell, és ez a magyakorló orvosának, kiemelkedő feladata, mely egészséggondozást jelent! Minden ilyen tevékenység az élő szervezet egyensúlyának fenntartásáért, megőrzéséért történik és hogy az esetleges „egyensúly állapot” romlását, minél korábban, időben lehessen felfedezni. A szervezet egyensúlyának megromlása, a fentebb említett okokból kifolyólag, vezet reverzibilis (visszafordítható) vagy irreverzibilis (vissza nem fordítható) károsodásokhoz különböző fogyatékos betegségek, állapotok kialakulásához.

A megelőző tevékenységek közül, nagyon fontos, egy egészséges, új élet világrahozataláért végzett, a terhes asszonyok folyamatos, szakszerű ellenőrzése, a terhesség különböző szakaszaiban, az egészségügyi nevelés folyamatos biztosítása: iskolák keretében, környezet és egészségkímélő iparstruktúra kialakítása, munkahelyi egészségügyi nevelés, városok kerületeiben falvakon időnként: egészségügyi, ezzel kapcsolatos ismeretek propagálása, szervezett keretek között. Munkahelyeken a megfelelő munkahelyi védelem ki-

alakítása, fizikai és kémiai kórokkal szemben, állandó ténykedések a tiszta levegő, víz, egészséges lakókörnyezet kialakítására. Mindezek véghezvitelével tehetünk sokat a fogyatékoság elkerüléséért. A fogyatékos emberek közül sokan szeretnék érezni, hogy még lehetnek hasznos egyedei az emberi társadalomnak. Sok fogyatékos embertárs éli még: zárt, sivár életét, fizikailag, de lelkileg is szenvedő társaink Ők – Értük sokat, nagyon sokat kell még tennünk!

Egyházunk már régtől felvállalta az ilyen „sérült” életetek lelki támogatását és segítette őket, ahányszor tudomást szerzett ilyen szenvedő embertársainkról.

Jakab Apostol közönséges leveléből, figyelemre méltóak a következő sorok: 2-ik rész, mely a hit és cselekedet kapcsolatáról szól, 9-ik vers: „de ha személyválogatók vagytok, vétkeztek, elmarasztaltatva a törvény által, mi annak megosztói”. Péter Apostol, közönséges második levelében, így fogalmaz: 5 és 6-ik vers: „Ugyanerre pedig teljes igyekezetet is fordítván, a ti hitetek mellé ragasszatok jó cselekedetet, a jó cselekedet mellé tudományt” – „a tudomány mellé pedig mértékletességet, a mértékletesség mellé pedig kegyességet”.

Követendő tanácsokkal lát el János Apostol is, közönséges első levelében: 4-ik rész 11-ik versében, eképpen: „Szeretteim, ha így szeretett minket az Isten, nekünk is szeretnünk kell egymást”.

Ezek a jó cselekedetekre, szeretetre utaló kijelentések után, még csak annyit, hogy vigyázzunk is egymásra, egészséges életetekért küzdjünk, a magunk egészségének megőrzéséért is, és így lehetséges csak szeretetteljes életet élni!

2003. május

Dr. Fikker Ede